

Nem várnak mindenkire olyan nagy tettek az életben, mint amelyeket Jézus véghez vitt. Nem is lehetnénk mindannyian az emberiség történelmét, kultúráját hasonlóan alakító egyének, mert ha így lenne, akkor ez számítana hétköz- napinak.

Talán a tettek, amelyek végbevételét Jézus feladatként a követőire bízta, nem is a világ értelmezésében kell, hogy ugyanazok, sőt nagyobbak legyenek, mint amiket ő maga tett, hanem a lelkünk és a bennünk lakó jóakarát hívásán keresztül mindenkinek a maga egyéni életében.

Esendő az ember, és körbe vagyunk véve konfliktusokkal az embertársainkon keresztül, leggyakrabban éppen azokkal, akik legközelebb állnak hozzánk. Ha mélyen elmorfondírozunk rajta, tudunk találni olyan eseményt, eseményláncot az életünkben, amelynek a jóra fordításához – ha nem is kizárólagosan, de szükség van a legtisztább szeretetre. Hiszek benne, hogy ezt a szükségést lehetséges megcselekedni egy ránk szabott, nehéz feladatban, és lesz egy olyan tett, amiről a tanítás szól.

„Békére lelhet a világ, ha a szeretet hatalma felülkerekedik a hatalom szeretetén.”

Áts Gergő, Budapest